

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil også sige tak til forespørgerne for debatten og til ministeren for den meget fyldige tale, som vi nu har lejlighed til at gemme, når vi har den på tryk, og sætte os mere ind i, så vi kan leve op til de intentioner og løfter, der er i den, og holde ministeren fast på det.

Jeg synes imidlertid ikke, det er muligt at diskutere ressourcer uden også at se på, hvad der er baggrunden for, at vi skal diskutere ressourcerne. Der er mange aspekter i det. Den kriminelle selv: Det, der er problemet for mange kriminelle, er jo, at der kan gå meget lang tid, efter at man har fået en dom, og at man, efter at man i den tid måske er i gang med at forbedre sig, pludselig skal have det hele slået i stykker og ind at sidde og så måske begynder forfra igen.

Jeg tror, at alle – både samfundet og de mennesker, der er kommet ud i kriminalitet – må være interesseret i, at man så hurtigt som muligt kan afsone den tilmålte straf, så man kan begynde på en frisk. Vi hører alt for ofte om tilfælde, hvor det førte til tragedier, at der gik så lang tid.

Så kommer vi selvfølgelig ind på spørgsmålet om ressourcerne og årsagen til, at der går så lang tid. Jeg håber, vi må nå frem til, at man – i hvert fald i de sager, hvor det drejer sig om unge mennesker – hurtigt får mulighed for at afsone sin straf, fordi netop mange af disse unge måske er kommet ind på den rette vej og så får et tilbagefald, og det kan vi overhovedet ikke være interesseret i.

Kristeligt Folkeparti håber virkelig, at vi kan se på ressourcespørgsmålet, om der skal flere ressourcer til, eller om vi kan udnytte de ressourcer, som vi har, bedre. For det er jo nemt at sige, at nu skal vi bare have nogle flere penge, så går det hele. Men det er jo slet ikke sikkert.

Derfor er vi også glade for dommerundersøgelsen og for, at man virkelig vil se på, hvordan vores dommere, vores domstolssystem egentlig fungerer i dag. Jeg tror, det er en lille smule farligt, at der er sat det spørgsmålstejn ved effektiviteten, sådan som der er gjort nu. Man har hørt en masse om, hvad dommere laver ved siden af – lidt misundelse, som vi altid har her i Danmark – om, at dommere har en meget stor indtægt ved siden af, om man nu også kan passe sit job osv. Alt det gør, at vi får en negativ holdning til dommerstanden, og det giver så igen en utryghed i befolkningen med hensyn til, om systemet nu også fungerer, som det skal.

Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at man virkelig får undersøgt disse ting til bunds, får tingene frem i lyset, så man ikke får den dér hviskekampagne, som går over i en avis-kampagne, og som så efterhånden bliver til påstande eller måske realiteter. Det er meget vigtigt at få frem, hvad der egentlig ligger bag dette. Kunne vi bruge dommerne bedre, end vi gør i dag, og skal de ikke have så mange bijob, skulle de måske hellere have en højere løn og så ikke måtte have så mange bijob, eller pålægger vi dem i virkeligheden nogle bijob, fordi de har pligt til at påtage sig andre ting ved siden af? Alt det er meget væsentligt for os.

Det næste spørgsmål er så kriminalforsorgen: Hvad gør man for de indsatte, både når de er inde og bagefter? Jeg hører til dem, der har haft lejlighed til at besøge flere fængsler og talt med indsatte, og noget af det, som mange giver udtryk for, er, at når man skal vende tilbage til hverdagen, skal ud af fængslet, så står man i en håbløs situation. Som én sagde til mig i Horsens Statsfængsel for år tilbage: Jamen kreditorerne står uden for fængslets mure, jeg har kun én måde at betale dem på, og det er ved at begå ny kriminalitet. Så når talen er om de mange tilbagefald, er noget af det, vi skulle se på, måske, om vi kunne gøre noget mere for at undgå de situationer. Og her vil jeg igen sige, at enten skal vi have flere ressourcer, eller også skal vi se på, om vi bruger de ressourcer, vi har, på den rigtige måde. Det nytter ikke bare at sige, at vi vil have flere penge. Nogle steder skal der muligvis flere penge til, men der kunne også være tale om en omrokering af pengene.

Det, der er væsentligt for os i Kristeligt Folkeparti – og vel for os alle sammen – er: Hvordan hjælper vi mennesker til ikke at komme ud i kriminalitet, og når de er kommet dér, hvordan hjælper vi dem ud af det igen? Det er den allerbedste investering, samfundet overhovedet kan foretage.

Jeg er meget glad for, at man i fængslerne er gået over til, at de indsatte ikke bare skal være passive, ikke bare skal forsørges, men være aktive, så de ikke kommer i den situation, at alting serveres for dem, at de bare går passivt rundt. Det er vigtigt, at de får et vist medansvar for deres dagligdag, madlavning osv.; det gør også, at de forhåbentlig er bedre rustet til at komme ud igen.